

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 21. Episcopatus Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](#)

Sæcul. XII. dimendam offerunt. Verum cum id quo-
A. C. 1189. que inhumana populi sævitia denegas-
set, aliquis Judæorum fratribus immane
suggessit consilium, ut se se alter alterum
necarent. Quod inaudita acti rabie exe-
cuti sunt. Namque quilibet Paterfami-
lias, apprehensa novacula, primo uxoris
suæ, deinde liberorum, tum Domestico-
rum & tandem proprium jugulum sol-
vit. Aliqui peracta nefanda cæde suo-
rum cadavera in populi se se obsiden-
tis capita effuderunt, alii in arcem Re-
gis congesta unacum ædibus, subjectis
ignibus, consumserunt. Qui, postquam
ceteros suis manibus interfecissent, sa-
perfuerunt, a populo trucidati sunt, dum
interim Christianorum pars Judæorum
domos diripit & incendit. Ita Judæi E-
boracenses internecione deleti; cum-
que etiam omnes tabulæ conflagrassent,
Christiani debita, quibus Judæis obliga-
bantur, satis expuncta crediderunt.

§. XXI.

Episcopatus Angliæ.

Richardus Rex, accepta unctione, ad
to. 10. Conc. Abbatiam Pipewellensem digressus,
p. 1766. frequentissimum convocavit Concilium,
ex Rog. cui Balduinus Archiepiscopus Cantua-
riensis, Gualterius Rotomagensis, Joannes
Dublinensis, Volmarus Trevirensis, co-
dem postea anno in Anglia vita functus,
omnes.

omnesque ferme Episcopi, Abbates & Sæcul. XII.
Priores illius Regni interfuerunt. In hoc A.C. 1189.
Concilio, medio Septembris celebrato,
Rex complures Episcopatus, aliasque
Dignitates Ecclesiasticas variis contulit,
ac in primis Richardo Archidiacono E-
liensi, & Thesauro Regni præfecto Epi-
scopatum Londinensem*, biennio & sex* In Actis
mensibus, post obitum Gilberti Foliot, Lincolnien-
sem. decima octava Februarii anno millesimo
centesimo octogesimo septimo defuncti,
vacantem. Episcopatum Eliensem Gui-
lielmo de Longo Campo, suo Cancella-
rio dedit, & Episcopatum Saresberien-
sem Huberto Gualterio, Decano Eboracensi,
ut sic delinitus se electioni Gode-
fridi nothi Regis fratris ad Sedem Ebo-
racensem expetiti ultra non oppo-
neret.

Baldwinus vero Archiepiscopus Can-
tuariensis Ordinationi Godefridi obsti-
tit; nam dicebat; sibi soli, utpote An-

glia Primati, jus esse eum consecrandi,
protulitque literas Regis Guilielmi No-
thi, ex quibus ostendebat, rem ita
fuisse judicatam inter Lanfrancum Ar-
chiepiscopum Cantuariensem & Thom-
as Archiepiscopum Eboracensem,
quam sententiam Alexander Papa II.
confirmasset. Inter hæc Richardus Rog. p. 659.

Rex, nunciis ad Clementem Papam
missis, obtinuit ab eo Literas, &

Q. 5 exem-

Sæcul. XII. & exemptionem, qua omnes illi, quibus
A.C. 1189. custodiam Regni sui commissurus esset,
 ab onere suscipiendo profectionem sa-
 cram liberabantur; unde maximam pe-
 cuniæ vim cumulandi occasionem na-
 tus est. Multum præterea auri con-
 gessit ex pretio prædiorum suorum, quæ
 Episcopis vendidit, rursusque ex Juri-
 bus suis aliorumque, quæ cuicunque,
 ea emere volenti, tradidit. Hac ratione
 Richardus ad iter Hierosolymam susci-
 piendum se comparabat.

§. XXII.

Friderici Imperatoris Profectione.

Otto S. Blas. Eodem anno millesimo centesimo octo-
 gesimo nono post Pascha, quod in
c. 32. nonam diem Aprilis inciderat, Frideri-
Arnold. cus Imperator profectionem in Palæsti-
Lub. 3. c. 29. nam exorsus est. Sequebatur paren-
Chro. Rei- tem Fridericus Filius Dux Sueviæ, cum-
chersp. que consenso navigio Danubii undis se
an. 1189. commisissent, Posonium pervenerunt.
 Ubi Imperator, in Festo Pentecostes so-
 lemni Curia celebrata, universum exerci-
 tum collegit. Tum, a Bela III. Rege
 Hungariæ, qui anno sequente, die Mar-
 tis, prima Maji, postquam regnasset
 annis viginti tribus, e vita decepsit, hono-
 rifice ut par erat exceptus, Bulgariam
attigit, in qua regione sæpe via vi &
 armis